

N 8

STAALKONGENS VILLIE

EN SMUK FORTÆLLING OM KÆRLIGHED

**Nordisk Kunstmil i 35 Afdelinger,
spændende og gribende.**

Store Roller udføres af
Fru Else Frølich, Hr. Blytækker, Hr. Aage Hertel
samt af flere Skuespillere og Skuespillerinder,
hvis Navne hører til Nordens mest populære.

Afdelingerne.

1. Hemmeligt forlovede.
2. Ved Staalkongens Dødsleje.
3. Et Løfte.
4. Tilstaaelsen.
5. Et haardt Slag.
6. Værkføreren kræver en Forklaring.
7. Den Dødes Ønske.
8. Forlovelsen deklarereres.
9. Saarede Hjerter.
10. I Ensomhed.
11. En søvnlos Nat.
12. Til Arbejdet.
13. Brylluppet fremskyndes.
14. „Vil De tage Overledelsen.“
15. En Runde paa Væftet.
16. Udenfor Laboratoriet.
17. En Bevilling.
18. „Herfra dirigerer jeg Sprængningen.“
19. Forberedelserne.
20. Frokost til Fader.
21. Et Ulykkestilfælde.
22. Blind!
23. Før Brylluppet.
24. Æresporten rejses.
25. „Er alt i Orden?“
26. Før Sprængningen.
27. William forbinder Minen.
28. Katastrofen.
29. Et Mirakel.
30. „Jeg er dig uværdig!“
31. Genvundet Synet!
32. „Jeg bryder mit Løfte til Fader!“
33. Et Gensyn.
34. Den eneste.
35. Paa Lykkens Tinde.

Hovedpersonerne:

„Staalkongen“ Mr. Ashton	Overingenier Brown
William, hans Søn	Værkfører Gimbsom
Venia, hans Kusine	Evelyn, hans Datter

Staalkongens Villie.

Staalkongen ligger paa sit Dødsleje. Hans sidste Ord er henvendt til Sønnen *William*, der staar ved Dødslejet:

— Min Søn, mit sidste Ønske er, at Du vil ægte din Kusine *Venia*!

Lydig bøjer *William* Hovedet til Tegn paa, at Faderens sidste Ønske skal blive respekteret. Men i sit Indre græder han, thi han er hemmelig forlovet med *Værkfører Gimbsom*s Datter, den smukke og yndige *Evelyn*.

Bedrøvet til Døden sender *William* et Brev til *Evelyn*, hvori han anmorder hende om at betragte deres Forhold som ophævet. — — Staalkongens Jernvillie rækker langt ud over Graven.

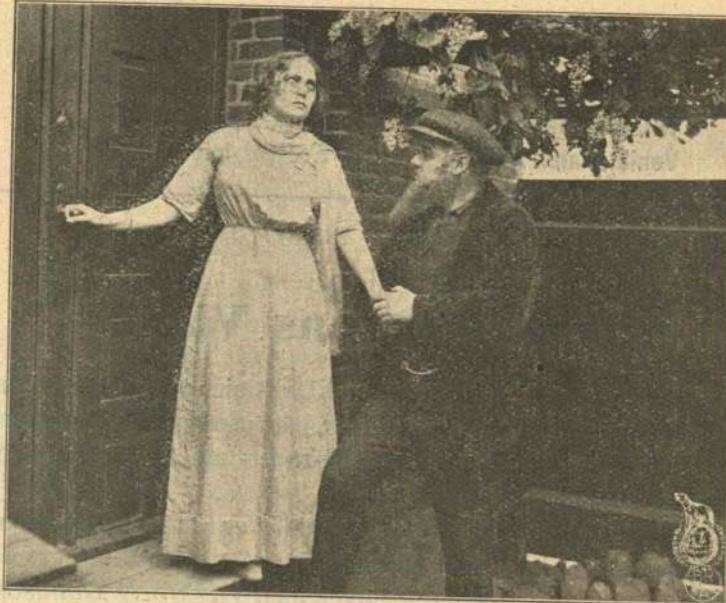
Intetanende modtager *Evelyn* Brevet med det Budskab, som truer med at lægge hendes Tilværelse øde. Og da hun har læst de Linier, som for hende rummer den forfærdelige Virkelighed, synker hun sammen i Fortvivlelse. Faderen, den brave, gamle Værkfører, taaler ikke at sé sin Datter lide, og han opsøger *William* i den Hensigt at afkræve ham en Forklaring, men beskæmmet maa han vende om. *William* har kun et Svar:

— Min Fader, Deres gamle Chef, forlangte paa Dødslejet som sit sidste Ønske, at jeg ægtede min Kusine!

Overfor denne Besked har Værkføreren ingen Indvendinger. Staalkongens Ord har alle Dage været Lov indenfor Værtets Omraader.

* * *

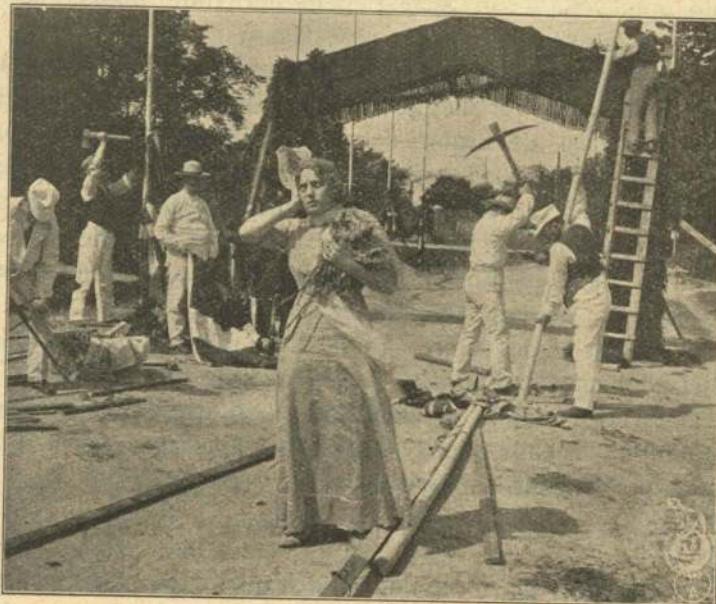
Imidlertid pines *William* ved Tanken om at være i sin Elskedes Nærhed uden dog at have Lov til at lægge sine Følelser for hende for Dagen.

Far og Datter.

Ulykkelig.

Forberedelser til Brylluppet.

Hvilket frygteligt Brag!

Han beslutter da at fremskynde Brylluppet for derefter at rejse bort i nogen Tid fra Værftet.

I den Anledning tilkalder han *Overingeniøren, Brown*, for inden Afrejsen at give ham de nødvendige Ordre med Hensyn til Ledelsen af Værftet. Sammen foretager de en Runde paa Værftet og kommer tilsidst til Laboratoriet, hvor William anstiller sine Eksperimenter over et nyt Sprængstof, han har opfundet. Ved Indgangen til Laboratoriet møder de to Herrer Venia, hvis Behagesyge straks

Det gamle Taarns Sprængning.

faar hende til at kokettere med Brown. Hun anmoder om Tilladelse til at gaa med ind i Laboratoriet.

Fra dette Øjeblik af sér vi en hemmelig Førstaaelse mellem Venia og Overingeniøren udvikle sig med Stormskridt.

William har til de afsluttende Forsøg anmodet Myndighederne om Tilladelse til at sprænge den gamle Taarnruin i Luften. Denne Tilladelse bliver givet ham, og i de følgende Dage er hans Tanker helt og holdent optaget heraf.

Kun én Gang rives han for Alvor ud af sin Optagethed: En Formiddag da Evelyn som saa ofte før bringer sin Fader Frokost, passerer hun paa sin Vandring gennem Værkstederne en Mand, der, staaende højt oppe paa en Stige, er beskæftiget med en Syrerensning.

Et Stød til Stigen . . . den vakler . . . Beholderen med Syren vælter, og — Evelyn rammes i Øjnene af den ætsende Vædske! Et skingrende Skrig — Folk iler til, og lidende bæres hun hjem.

Frem fra Ruinerne.

Lægen tilkaldes. Han giver kun ringe Haab om, at hendes Syn vil kunne genvindes.

* * *

Det er Dagen før Brylluppet. Alle Forberedelser til Sprængningen er gjort.

William har i Forening med Overingeniøren gjort alt klart til den store Begivenhed. Ledningerne er blevet lagt. Der mangler kun, at de elektriske Ledninger forbindes

med Sprængemnet i Taarnruinen. Saasnart det er besørget, kan Strømmen sluttet ved en Afbryder i Laboratoriet.

William og Overingeniøren er i Laboratoriet og gaar i Tankerne alt efter . . . jo, alt er i Orden. Sprængningen kan foregaa.

William gaar selv over i Taarnruinen for at forbinde Ledningerne. Overingeniøren bliver tilbage i Laboratoriet.

Da banker det paa Døren, og Venia træder ind.

— Er min Kæreste her? spørger hun.

Svaret former sig som en Indbydelse til at komme indenfor.

Koketten efterkommer gerne Opfordringen, og snart er hun og Overingeniøren inde i en lang Samtale.

Et Sekund forglemmer Overingeniøren sig selv, Venia vil værge for sig og kommer til at røre ved den elektriske Afbryder — — Strømmen er sluttet — — Sprængningen er sket!

I en Brøkdel af et Sekund aner de to letsindige Mennesker Ulykkens Omfang og styrter ud.

Den frygtelige Eksplosion har hidkaldt alle levende Væsener — ogsaa Evelyn, der endnu ikke har faaet sit Syn tilbage. Efter lang Søgen finder man endelig Williams lemlæstede Legeme . . .

Han lever!

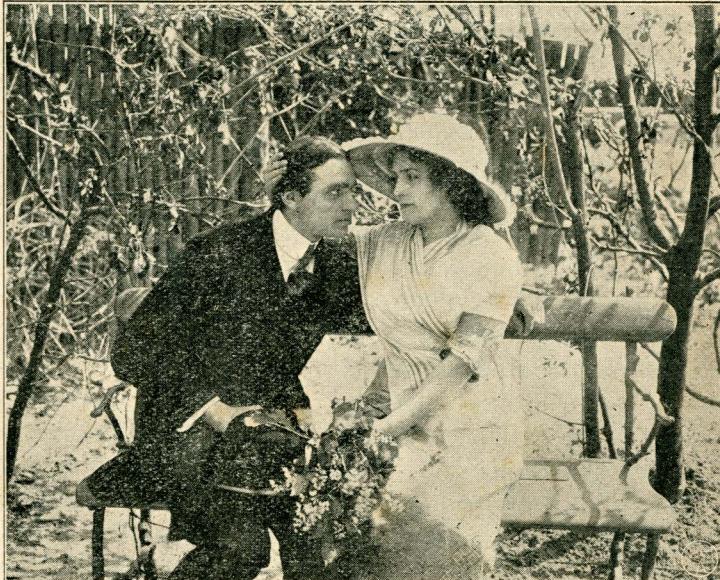
I dette Øjeblik lover Venia sig selv som Bod for sine Gerninger at give William fri.

Og nogen Tid senere sér man William og Evelyn — hvem et Mirakel har skænket Synet igen — lykkeligt forenede.

STAALKONGENS VILLIE

EN SMUK FORTÆLLING OM KÆRLIGHED

Nordisk Kunstmil i 35 Afdelinger,
spændende og gribende.

Store Roller udføres af
Fru Else Frølich, Hr. Alf Blütecker, Hr. Aage Hertel
samt af flere Skuespillere og Skuespillerinder,
hvis Navne hører til Nordens mest populære.

Afdelingerne.

1. Hemmeligt forlovede.
2. Ved Staalkongens Dødsleje.
3. Et Løfte.
4. Tilstaaelsen.
5. Et haardt Slag.
6. Værkføreren kræver en Forklaring.
7. Den Dødes Ønske.
8. Forlovelsen deklarereres.
9. Saarede Hjerter.
10. I Ensomhed.
11. En søvnlos Nat.
12. Til Arbejdet.
13. Brylluppet fremskyndes.
14. „Vil De tage Overledelsen.“
15. En Runde paa Værtet.
16. Udenfor Laboratoriet.
17. En Bevilling.
18. „Herfra dirigerer jeg Sprængningen.“
19. Forberedelserne.
20. Frokost til Fader.
21. Et Ulykkestilfælde.
22. Blind!
23. Før Brylluppet.
24. Æresporten rejses.
25. „Er alt i Orden?“
26. Før Sprængningen.
27. William forbinder Minen.
28. Katastrofen.
29. Et Mirakkel.
30. „Jeg er dig uværdig!“
31. Genvundet Synet!
32. „Jeg bryder mit Løfte til Fader!“
33. Et Gensyn.
34. Den eneste.
35. Paa Lykkens Tinde.

Hovedpersonerne:

„Staalkongen“ Mr. Aston	Overingeniør Brown
William, hans Søn	Værkfører Gimison
Venia, hans Kusine	Evelyn, hans Datter

Staalkongens Villie.

Staalkongen ligger paa sit Dødsleje. Hans sidste Ord er henvendt til Sønnen *William*, der staar ved Dødslejet:

— Min Søn, mit sidste Ønske er, at Du vil ægte din Kusine *Venia*!

Lydig bøjer *William* Hovedet til Tegn paa, at Faderens sidste Ønske skal blive respekteret. Men i sit Indre græder han, thi han er hemmelig forlovet med *Værkfører Gimsons* Datter, den smukke og yndige *Evelyn*.

Bedrøvet til Døden sender *William* et Brev til *Evelyn*, hvori han anmoder hende om at betragte deres Forhold som ophævet. — — Staalkongens Jernvillie rækker langt ud over Graven.

Intetanende modtager *Evelyn* Brevet med det Budskab, som truer med at lægge hendes Tilværelse øde. Og da hun har læst de Linier, som for hende rummer den farfærdelige Virkelighed, synker hun sammen i Fortvivlelse. Faderen, den brave, gamle Værkfører, taaler ikke at sé sin Datter lide, og han opsøger *William* i den Hensigt at afkræve ham en Forklaring, men beskæmmet maa han vende om. *William* har kun et Svar:

— Min Fader, Deres gamle Chef, forlangte paa Dødslejet som sit sidste Ønske, at jeg ægtede min Kusine!

Overfor denne Besked har Værkføreren ingen Indvendinger. Staalkongens Ord har alle Dage været Lov indenfor Værtets Omraader.

* * *

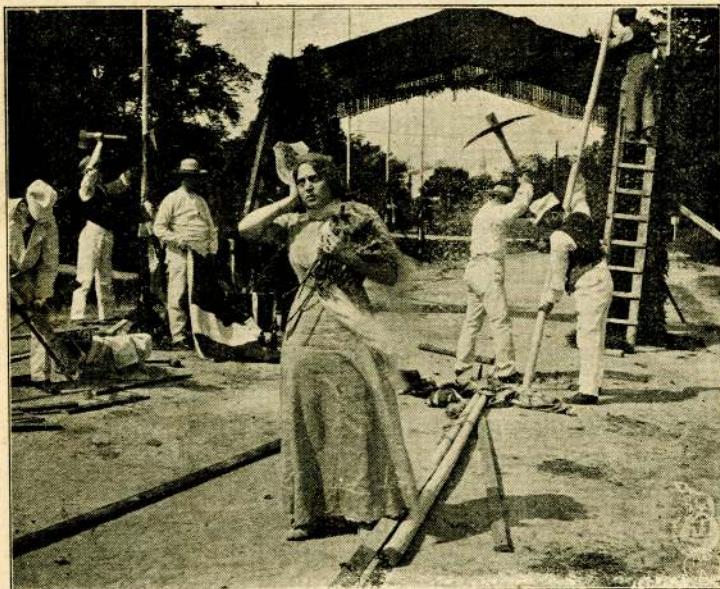
Imidlertid pines *William* ved Tanken om at være i sin Elskedes Nærhed uden dog at have Lov at lægge sine Følelser for hende for Dagen.

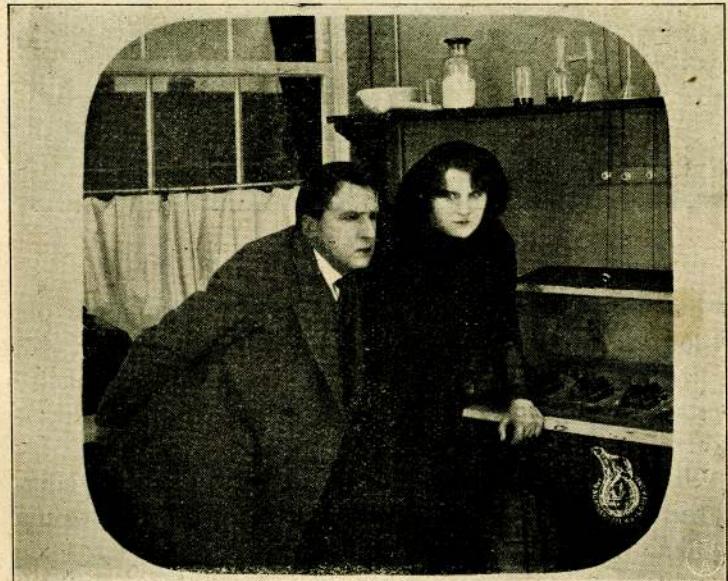
Far og Datter.

Ulykkelig.

Forberedelser til Brylluppet.

Hvilket frygteligt Brag !

Han beslutter da at fremskynde Brylluppet for derefter at rejse bort i nogen Tid fra Værftet.

I den Anledning tilkalder han *Overingeniøren, Brown*, forinden Afrejsen at give ham de nødvendige Ordrer med Hensyn til Ledelsen af Værftet. Sammen foretager de en Runde paa Værftet og kommer tilsidst til Laboratoriet, hvor William anstiller sine Eksperimenter over et nyt Sprængstof, han har opfundet. Ved Indgangen til Laboratoriet møder de to Herrer Venia, hvis Behagesyge straks

Det gamle Taarns Sprængning.

faar hende til at kokettere med Brown. Hun anmoder om Tilladelse til at gaa med ind i Laboratoriet.

Fra dette Øjeblik sér man en hemmelig Forstaaelse mellem Venia og Overingeniøren udvikle sig med Stormskridt.

William har til de afsluttede Forsøg anmodet Myndighederne om Tilladelse til at sprænge den gamle Taarnruin i Luftsen. Denne Tilladelse bliver givet ham, og i de følgende Dage er hans Tanker helt og holdent optaget heraf.

Kun én Gang rives han for Álvor ud af sin Optagethed: En Formiddag da Evelyn som saa ofte før bringer sin Fader Frokost, passerer hun paa sin Vandring gennem Værkstederne en Mand, der, staaende højt oppe paa en Stige, er beskæftiget med en Syrerensning.

Et Stød til Stigen . . . den vakler . . . Beholderen med Syren vælter, og — Evelyn rammes i Øjnene af den ætsende Vædske! Et skingrende Skrig — Folk iler til, og lidende bæres hun hjem.

Fremfra Ruinerne.

Lægen tilkaldes. Han giver kun ringe Haab om, at hendes Syn vil kunne genvindes.

* * *

Det er Dagen før Brylluppet. Alle Forberedelser til Sprængningen er gjort.

William har i Forening med Overingeniøren gjort alt klar til den store Begivenhed. Ledningerne er blevet lagt. Der mangler kun, at de elektriske Ledninger forbinder

med Spræng-Emnet i Taarnruinen. Saasnart det er besørget, kan Strømmen sluttet ved en Afbryder i Laboratoriet.

William og Overingeniøren er i Laboratoriet og gaar i Tankerne alt efter . . . jo, alt er i Orden. Sprængningen kan foregaa.

William gaar selv over i Taarnruinen for at forbinde Ledningerne. Overingeniøren bliver tilbage i Laboratoriet.

Da banker det paa Døren, og Venia træder ind.

— Er min Kæreste her? spørger hun.

Svaret former sig som en Indbydelse til at komme indenfor.

Kokketten efterkommer gerne Opfordringen, og snart er hun og Overingeniøren inde i en lang Samtale.

Et Sekund forglemmer Overingeniøren sig selv, Venia vil værge for sig og kommer til at røre ved den elektriske Afbryder — — Strømmen er sluttet — — Sprængningen er sket!

I en Brøkdel af et Sekund aner de to letsindige Mennesker Ulykkens Omfang og styrter ud.

Den frygtelige Eksplosion har hidkaldt alle levende Væsener — ogsaa Evelyn, der endnu ikke har faaet sit Syn tilbage. Efter lang Søgen finder man endelig Williams lemlæstede Legeme . . .

Han lever!

I dette Øjeblik lovede Venia sig selv som Bod for sine Gerninger at give William fri.

Og nogen Tid senere sér man William og Evelyn — hvem et Mirakkel har skænket Synet igen — lykkeligt forenede.

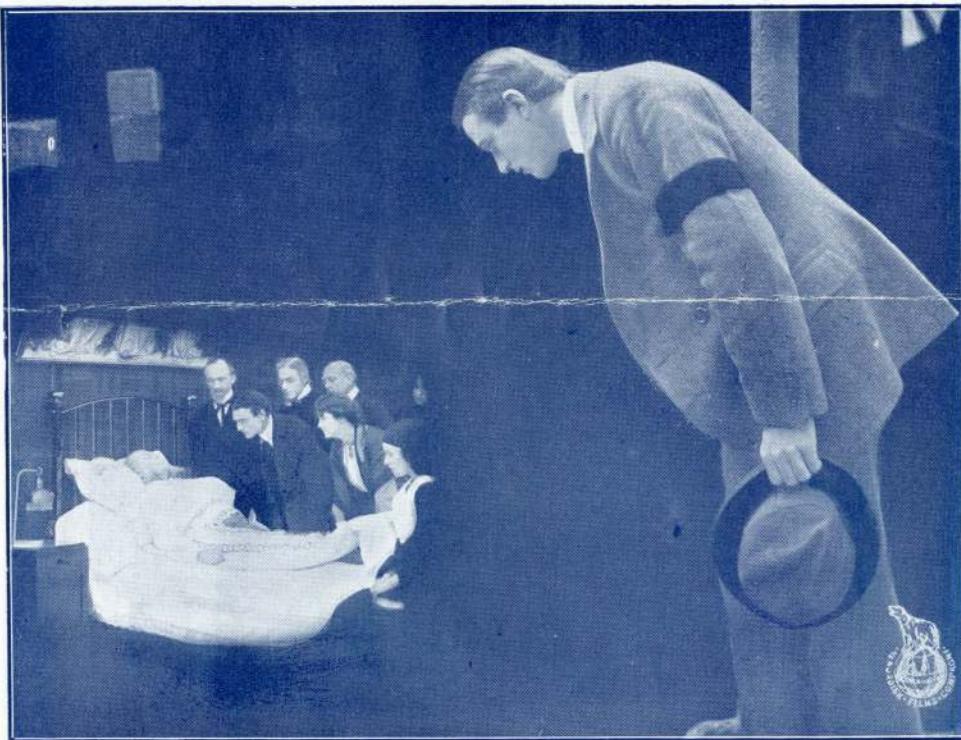

NORDISK

THE STEEL KING'S LAST WISH.

AN INTENSELY HUMAN DRAMA.

THRILLING SITUATIONS AND MAGNIFICENT QUALITY.

EXTREMELY POWERFUL and MOST CONVINCING.

FINE SCENES and GOOD ACTING. A STRONG "NORDISK" PLAY.

Released August 25th.

Length, 2,952 feet.

NORDISK FILMS COMPANY,

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.

*PHONE-CITY 172

*GRAMS—"NORFILCOM.

THE STEEL KING'S LAST WISH.

An intensely Human Drama. Showing how the command of a dying Plutocrat was responsible for the wrecking of two young lives. Beautiful Scenes, Thrilling Situations, and Magnificent Quality throughout.

CAST.

WILLIAM	-	THOMAS ASHFORD	-	The Steel King.
		His Son.		
DAISY	-	JOHN SIMPSON	-	The Foreman.
		His Daughter.		

VIOLET William's Cousin.
Jos. EVANS Works Engineer.

"Love brooks not the dictates of wealth."

The Steel King lay upon his death-bed, surrounded with doctors and every attention, yet fast going to that bourne from which no one ever returns. William, his son, dearly loved the daughter of Simpson, the foreman,

child with the tidings of a dead man's wish. William paid a visit to Violet, and the announcement of their engagement was made. The young man occasionally saw Daisy, and the separation was, indeed, keenly felt

but the stern old manufacturer willed otherwise. As he lay he placed the hand of William in that of his cousin Violet, and made the two swear that they would marry.

William, in a tender note to Daisy Simpson, explained

and asked her to release him from his promises. The old foreman arrived, to find his girl as one stunned by a heavy blow, and hastily glancing at the note, angrily set

forth to demand satisfaction from his young master. A violent scene resulted in the old man raising his hand to

the younger, but William pointed to his father's portrait

and in a few words explained. Poor old man, his heart

filled to overflowing, he could but return and comfort his

by both. Many a lonely night did William pass, and sleep was denied him. On the river-side he paused in anguish, only to see once more the vision of that awful

death-bed scene and once more to determine to obey.

With the prospect of a journey before him, he sent for the chief engineer and they proceeded over the works. The steel furnaces, the huge hammers forging propeller shafts and the cranes made a fascinating picture, but William was now intent upon a great discovery, and the two men journeyed toward a mighty tower, within which was a bomb containing his new invention, an explosive of tremendous power. Special

permission had been received for the destruction of the ruin from the authorities.

At the works Daisy had arrived with lunch for her father. The foreman tenderly kissed the girl and she once more passed through the factory, only to meet with a frightful accident from some flying acid, which burned her face and endangered her sight. All that could possibly be done for her was done, but she emerged from the ordeal a blind woman. On her first day out after her illness she heard of the preparations and the erection of a triumphal arch for the coming wedding.

Her only thought was to go once more to the old garden and there place an offering of flowers on the bench where she and William were wont to pass so many happy hours. Her father, a man of fine and

works. There he made preparations for to-morrow's great test. He tried everything and connected up the cables to the bomb, spending a long while in a careful examination.

Violet, meanwhile, anxious as to certain details of the wedding, came to the works, and was directed to the laboratory, where the engineer asked her to wait. A conversation ensued, and Violet found the official more than slightly interesting to her. Her nature soon asserted itself, and her love of adulation found a ready response in the mind of Joseph Evans. Ere many moments had passed a violent flirtation was in progress and Violet was offering her lips for a stolen kiss.

Evans, his duty now forgotten in a period of amorous triumph, soon found himself in the embrace of the false girl, and in their passion the pair moved towards the table

sturdy disposition, was busy in the works, and now feeling little need for recrimination, did his young master's bidding, knowing full well that the forthcoming match was not the wish of William Ashford. Something told him, also, that Violet had but little love for the new Steel King, yet little could be done in the face of recent events. Daisy, now a poor blind girl, was his only hope, and Providence alone would provide for her future happiness.

As Daisy sat there she little knew the prospective danger before her lover, who now busied himself with the final connections for the explosion. First examining the switch within its case in the laboratory, he then went, leaving the engineer in charge, over to the buildings in a lonely and disused part of the adjoining

where reposed the switch cases. Violet, her face afame with a guilty blush, reeled backwards and her hand fell upon the switch. A blinding flash, and then—a terrific roaring sound was heard and a concussion felt, which shook the works again and again.

Men poured from shop, foundry, and machine shops, and a multitude of voices arose. In the garden Daisy felt the force of the explosion, and hurried as quickly as her blindness would permit her to the place she knew to be marked out for demolition. She could only feel the clouds of dust, others were blinded by them, but on, on she went until she fell upon a mighty heap of débris. A rescue party hurried along, and after what seemed an eternity succeeded in extricating the form of William Ashford from the ruins.

By a miracle he had escaped death, and the latest arrivals, Evans and the guilty woman, saw Daisy tenderly embracing his inanimate form. The doctors, hastily summoned, ordered his instant removal, and a long and painful illness was followed by his slow recovery. Meanwhile, the awful shock had had its effect upon Daisy, but in her case one of a contrary nature, and her father was overjoyed to find her sight restored. Violet, feeling herself unworthy of William, renounced the engagement, and William

Ashford, the Steel King, was soon married to the daughter of his new works manager, John Simpson.

The drama is powerfully portrayed, and some magnificent scenes are included, notably the various industrial views of the Steel Works, the lovely old garden, and some charming interior views in the cottage home of the Simpsons. The story is most coherent, and the acting throughout of the most convincing character. One more word: the quality is "Nordisk." We need say no more.

**Released Aug. 25th.
Code Word, "Steelking."**

**Length, 2,952 feet.
Price, 4d. per foot.
plus toning.**

Passed by the B.B. of Film Censors.

DET MÆRKE PUNKT

Der letzte Wunsch des Stahlkönigs

Drama in 3 Akten.

Radio-Gravure Richard Falk, Berlin-W. 60

DARSTELLER:

Thomas Ashton . . .	Herr Carl Lauritzen
William, sein Sohn . . .	Herr Ottesen
Evelyn Gimpson . . .	Frau Wieth
Gimpson, Werkführer . .	Herr Kornbeck
Venia, Williams Cousine .	Frau Fröhlich

Thomas Ashton, der große „Stahlkönig“, liegt auf dem Sterbebette. Er fühlt das Ende herannahen und spricht seinem Sohn William seinen letzten Wunsch aus, er möge seine Cousine Venia heiraten. Der Sohn gelobt erschüttert, den Willen des Vaters zu tun.

Eine Woche später empfängt Evelyn Gimpson, die Tochter des Werkmeisters, die mit William heimlich verlobt war, den Abschiedsbrief von dem Verlobten. Der fassungslose Vater sucht seinen jungen Chef auf, um ihm die Verzweiflung seiner Tochter zu erzählen und Aufklärung zu suchen. Da erfährt er, daß William nicht anders handeln konnte. Niedergedrückt sucht Ashton am Abend seiner Verlobung die Einsamkeit auf, besucht noch einmal die Plätze, die ihn an die glückliche Zeit mit Evelyn erinnern. Da trifft er sie, die, wie er, jetzt die Einsamkeit liebt. Ein letztes Abschiednehmen. Dann geht er weiter. Er sieht auf den Landungsweg des großen Flusses. Drüben liegt in Dunkel gehüllt, das Werk seines Vaters. Arbeit, Arbeit, die wird ihm gut tun. Und wenn auch Venia die Hochzeit zu beschleunigen sucht, stützt sich William immer rastloser auf die Arbeit. Auf kurze Zeit jedoch muß er dem Oberingenieur die Leitung übertragen. Er bestellt ihn zu sich und geht mit ihm zusammen durch die Fabrikanlagen. Als sie in den Saal kommen, in dem Gimpson Werkführer ist, kommt just Evelyn, die dem Vater das Frühstück gebracht hat. Sie stutzt, als sie William sieht, bleibt stehen — plötzlich schreit sie auf. Säure ist ihr ins Auge ge-

kommen, die ein Arbeiter im oberen Raum fahrlässig vergossen hatte. Man stürzt hinzu, bringt sie nach Haus. Der Arzt schüttelt bedenklich den Kopf: „Sie wird wohl das Augenlicht verlieren.“ Totunglücklich streichelt der Vater nur immerzu den Kopf der geliebten Tochter.

William hat einen Sprengstoff erfunden, dessen Wirkung er an einem alten Turm ausproben will. Nach tagelanger Vorbereitung unterhält er sich mit dem Oberingenieur in Ashtons Laboratorium, von dem aus die Sprengung vorgenommen werden soll. Der Oberingenieur macht der Gattin seines Chefs sehr stark den Hof, sie geht sirenhaft einige Schritte zurück und merkt in ihren verliebten Spiel nicht, daß sie sich verhängnisvoll den elektrischen Leitungen genähert hat. Einen Augenblick später ist das Unglück auch schon geschehen. Der Stromkreis, durch den die Sprengung erfolgt, ist von ihr geschlossen worden, ein donnerähnliches Getöse erfüllt die Luft. Venia und der Ingenieur starren einander entsetzt an; dann stürzen sie hinaus an die Unglücksstätte. Schon zieht man den Toten aus den Trümmern hervor; neben ihm kniet eine mit zerzaustem Haar und ersterbenden Augen, die ihm im Leben einst viel näher stand als die eitle Frau Venia. Die wird schamrot und dann wieder blaß und sinkt schluchzend an der Leiche ihres Gatten nieder und fühlt vielleicht zum erstenmal, daß sie diesen Mann doch mehr geliebt hat, als sie sich eingestehen wollte.

1411

NORDISCHE FILMS CO.

G. M. B. H.

BERLIN SW 48, FRIEDRICH-STRASSE 13

TELEPHON: MORITZPLATZ 10191

TEL.-ADR.: NORDFILM

STAALKONGENS SIDSTE ØNSKE.

Staalkongen ligger paa sit Dødsleje. Hans sidste Ord er henvendt til Sønner William, der staar ved Dødslejet.

-Min Søn, mit sidste Ønske er, at Du vil ægte din Kusine Venia. Lydig bøjer William Hovedet til Tegn paa, at Faderens sidste Ønske skal blive respekteret. Men i sit Indre græder han, thi han er hemmeligt forlovet med Værkfører Gimpsons Datter Evelyn.

Bedrøvet til Døden sender William et Brev til Evelyn, hvori han anmøder hende om at betragte deres Forhold som op-hævet. Staalkongens Jernvilje rækker langt ud over Graven. Intet-anende modtager Evelyn Brevet med det Budskab, som truer med at lægge hendes Tilværelse øde. Og da hun har læst de Linjer, som for hende rummer den forfærdelige Virkelighed, synker hun sammen i Fortvivlelse. Faderen, den brave, gamle Værkfører, taaler ikke at se sin Datter lide, og han opsøger William i den Hensigt at afkræve ham en Forklaring, men beskæmmet maa han vende om. William har kun et Svar:-Min Fader, Deres gamle Chef, forlangte paa Dødslejet som sit sidste Ønske, at jeg ægtede min Kusine!

Overfor denne Besked har Værkføreren ingen Ind-vendinger. Staalkongens Ord har alle Dage været Lov indenfor Værftets Omraader.

Imidlertid pines William ved Tanken om at være i sin Elskedes Nærhed uden dog at have Lov til at lægge sine Følelser for hende for Dagen. Han beslutter derfor at fremskynde Brylluppet for derefter at rejse bort i nogen Tid fra Værftet. I den Anledning tilkalder han Overingeniøren, Brown, forinden Afrejsen at give han de nødvendige Ordrer med Hensyn til Ledelsen af Værftet. Sammen foretager de en Runde paa Værftet og kommer tilsidst til Laboratoriet, hvor William anstiller sine Eksperimenter over et nyt Spræng-stof, han har opfundet. Ved Indgangen til Laboratoriet møder de to

Herrer Venia, hvis Kokettesyge straks gør hende forelsket i Brown. Hun anmoder om Tilladelse til at gaa med ind i Laboratoriet. Den hemmelige Forstaaelse mellem Venia og Overingeniøren udvikler sig med Stormskridt.

William har til de afsluttende Forsøg anmodet Myn-dighederne om Tilladelse til at sprænge den gamle Taarnruin i Luf-ten. Denne Tilladelse bliver givet ham, og i de følgende Dage er hans Tanker helt og holdent optaget heraf. Kun en Gang rives han for Alvor ud af sin Optagethed. En Formiddag da Evelyn som saa ofte før bringer sin Fader Frokost, passerer hun paa sin Vandring gen-nem Værkstederne en Mand, der staaende højt oppe paa en Stige er beskæftiget med en Syrerensning. Et Stød til Stigen. Den vakler. Beholderen med Syren vælter, og Evelyn rammes i Øjnene af den øt-sende Væske. Et skingrende Skrig. Folk iler til, og lidende bæres hun hjem. Lægen tilkaldes. Han giver kun ringe Haab om, at hendes Syn vil kunne genvindes.

Det er Dagen før Brylluppet. Alle Forberedelser til Sprængningen er gjort. William har ~~bi~~ Forening med Overingeniø-ren gjort alt klart til den store Begivenhed. Ledningerne er blevet lagt. Der mangler kun, at de elektriske Ledninger forbides med Sprængemnet i Taarnruinen. Saasnart det er besørget, sluttes Strømmen ved en Afbryder i Laboratoriet. William og Overingeniøren er i Laboratoriet og gaar i Tankerne alt efter.....jo, alt er i Or-den. Sprængningen kan foregaa. William gaar selv over i Taarnruinen for at forbinde Ledningerne. Overingeniøren bliver tilbage i Labo-ratoriet. Det banker paa Døren, og Venia træder ind.

-Er min Kæreste her? spørger hun. Svaret former sig som en Indbydelse til at komme indenfor. Koketten efterkommer gerne Opfordringen, og snart er hun og Overingeniøren inde i en lang Samtale. Et Sekund forglemmer Overingeniøren sig selv, Venia vil værge for sig og kommer til at røre ved den elektriske Afbryder. Strømmen er sluttet. Sprængningen er sket. I en Brøkdel af et Se-

kund aner de to letsindige Mennesker Ulykkens Omfang og styrter ud.

Den frygtelige Eksplosion har hidkaldt alle levende Væsener - ogsaa Evelyn, der endnu ikke har faaet sit Syn tilbage. Efter lang Søgen finder man endelig Williams lemlestede Legeme. Han lever! I dette Øjeblik lover Venia sig selv som Bed for sine Gerninger at give William fri. Og nogen Tid senere ser man William og Evelyn, hvem et Mirakel har skænket Synet igen, lykkeligt forenede.

-----oo0oo-----

EFT MS. KOMMAGN
MS. MORDISK
COLEMACHAEX

BIBLIOTECAS UNIVERSITATIS MOSCOWENSIS LIBRARIA
BIBLIOTECAS UNIVERSITATIS MOSCOWENSIS LIBRARIA

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MOSCOW
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MOSCOW
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MOSCOW
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MOSCOW

A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

La dernière volonté du roi de l'acier.

Le puissant industriel M. Ashton, surnommé "le roi de L'acier" est à toute extrémité. Sur son lit de mort, il arrache à son fils William la promesse d'épouser sa cousine Vénia. William ne pense pas un instant à rompre sa promesse, mais il est profondément triste, car il aime Eveline, la fille du chef d'atelier avec laquelle il est secrètement fiancé. Fidèle à sa promesse il faut qu'il se décide à annoncer à sa bien-aimée la funeste résolution de son père, et pour ce faire, il lui écrit une lettre dans laquelle il finit par la prière de considérer leur fiançailles comme rompues.

A cette terrible nouvelle, la pauvre fille se sent défaillir de chagrin, et son père, le brave ouvrier, ne pouvant supporter la vue de la douleur de son enfant, s'en va demander des explications à William. Hélas, la bonne volonté ne suffit pas toujours, et sa courageuse démarche devient sans résultat, car William n'a qu'une seule réponse à lui faire: "Mon père, votre ancien patron, a demandé sur son lit de mort, comme dernière volonté, que j'épouse ma cousine! A cette sentence le pauvre homme n'a pas d'objections: Les paroles du roi de l'acier ont toujours fait la loi dans le domaine du chantier. William ne pouvant faire autrement, et souffrant cruellement à l'idée d'être tout près de sa bien aimée sans oser s'approcher d'elle, décide de précipiter le mariage pour pouvoir quitter pour quelque temps le chantier. A cet effet il prie l'ingénieur en chef, M.Brown, de prendre la direction de la fabrique pendant son voyage de noce. Ils font ensemble le tour des ateliers, et s'arrêtent enfin devant le laboratoire où William vient de faire des expériences sur un nouvel explosif de son invention. Chemin faisant ils rencontrent Vénia qui du premier coup d'œil s'éprend de Brown, et demande la permission d'entrer avec eux au laboratoire. L'intelligence secrète entre Vénia et l'ingénieur se développe rapidement. William vient de demander aux autorités et d'obtenir la permission de faire sauter une vieille

tour au moyen de son nouvel explosif, en prenant toutes les précautions nécessaires pour conjurer les accidents.

Pendant quelques jours il est entièrement occupé des préparatifs de la démonstration de son invention, lorsqu'il se produit un événement de nature à le troubler profondément. C'est qu'un matin Eveline, en portant à son père son déjeuner, passe devant un homme monté sur une échelle, occupé à nettoyer à l'acide un mécanisme quelconque. Subitement l'échelle s'ébranle, le pot renfermant l'acide tombe et quelques éclaboussures frappent les yeux d'Eveline. On court à son secours, et on la conduit à la maison. Le médecin appelé déclare qu'Eveline sera privée de la vue, du moins pendant quelque temps.

A la veille de son mariage, tous les préparatifs pour l'explosion sont faits, et William examine avec l'ingénieur une dernière fois les lieux pour s'assurer si tout est en ordre; il constate avec satisfaction que tout est comme il faut; il ne reste qu'à relier la mine aux fils conducteurs, et il se rend à la tour pour s'en occuper lui-même. L'instant d'après, l'ingénieur, resté seul au laboratoire entend frapper à la porte qui s'ouvre pour donner passage à Vénia. "Mon fiancé n'est pas là? lui demande-t-elle. - Venez voir mademoiselle! fait l'ingénieur en lui jetant un coup d'œil éloquent, et Vénia ne se fait pas prier. Au cours de la conversation, l'ingénieur, très épris de la jeune fille, s'oublie un moment. En voulant se défendre contre ses caresses, Vénia vient à heurter l'interrupteur. Du même coup le courant est établi et l'explosion se produit. Au moment même les deux étourdis se rendent compte des conséquences de leur légèreté et se précipitent hors du laboratoire.

La foule est accourue à la détonation de la terrible explosion. Eveline y est aussi, quoiqu'elle n'ait pas encore recouvré la vue. Après avoir cherché longtemps en vain, on finit par retrouver le corps mutilé de William. Il respire encore. Alors Vénia, saisie de remords, rend à William sa parole pour racheter sa faute. Quelque temps après on voit un jeune couple heureux. C'est William et Eveline qui par miracle a recouvré la vue.

NORDISK FILMS CO.
COPENHAGUE

PARIS

Compagnie générale
des films.

A/S NORDISK FILMS CO.
COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.

PARIS

Le studio de production de la NORDISK FILM COMPANY est l'un des plus importants du monde. Il possède une équipe de réalisateurs et de techniciens très expérimentés, et dispose d'un matériel de tournage et de postproduction très complet. La compagnie a été fondée en 1912 par le réalisateur et producteur suédois Carl Brisson, qui a été l'un des premiers à utiliser les techniques de cinéma muet dans le cinéma scandinave. La NORDISK FILM COMPANY a produit de nombreux films de fiction, documentaires et publicitaires, et a également réalisé des films pour la télévision et le cinéma de divertissement. La compagnie a également développé une importante activité de distribution et de vente de films à l'étranger, et a été l'une des premières compagnies à utiliser les techniques de cinéma sonore dans les années 1920. La NORDISK FILM COMPANY a été rachetée par la société américaine United Artists en 1929, et a continué à produire des films jusqu'à la fin des années 1950. La compagnie a ensuite été vendue à la société suédoise ABF (Aftonbladet Film) en 1960, et a été dissoute en 1965.

A/s NORDISK FILMS-KOMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 16101.

Der letzte Wunsch des Stahlkönigs.

Thomas Aschton	Carl Lauritzén
William, sein Sohn	Herr
Evelyn Gimpson	" Ottesen
Gimpson, Werkführer	Frau Wieth
Venia, Williams Cousine	Herr Kornbeck
	Frau Frölich.

Thomas Aschton, der grosse "Stahlkönig" liegt auf dem Sterbenbette. Er fühlt das Ende herannahen und spricht seinem Sohn William seinen letzten Wunsch aus, er möge seine Cousine Venia heiraten. Der Sohn gelobt erschüttert, den Willen des Vaters zu tun.

Eine Woche später empfängt Evelyn Gimpson, die Tochter des Werkmeisters, die mit William heimlich verlobt war, den Abschiedsbrief von dem Verlobten. Der fassungslose Vater sucht seinen jungen Chef auf, um ihm die Verzweiflung seiner Tochter zu erzählen und Aufklärung zu suchen. Da erfährt er, dass William nicht anders handeln konnte. Niedergedrückt sucht Aschton am Abend seiner Verlobung die Einsamkeit auf, besucht noch einmal die Plätze, die ihn an die glückliche Zeit mit Evelyn erinnern. Da trifft er sie, die, wie er, jetzt die Einsamkeit liebt. Ein letztes Abschiedsnehmen. Dann geht er weiter. Er sieht auf den Landungsweg des grossen Flusses. Drüben liegt in Dunkel gehüllt das Werk seines Vaters. Arbeit, Arbeit, die wird ihm gut tun. Und wenn auch Venia die Hochzeit zu beschleunigen sucht, stützt sich William immer rastloser auf die Arbeit. Auf kurze Zeit jedoch muss er dem Oberingenieur die Leitung übertragen. Er bestellt ihn zu sich und geht mit ihm zusammen durch die Fabrikan-

lagen. Als sie in den Saal kommen, in dem Gimpson Werkführer ist, kommt just Evelyn, die dem Vater das Frühstück gebracht hat. Sie stutz als sie William sieht, bleibt stehen - plötzlich schreit sie auf. Säure ist ihr ins Auge gekommen, die ein Arbeiter im oberen Raum fahrlässig vergossen hatte. Man stützt hinzu, bringt sie nach Haus. Der Arzt schüttelt betenklich den Kopf; "Sie wird wohl das Augenlicht verlieren". Totunglücklich streichelt der Vater nur immerzu den Kopf der geliebten Tochter.

William hat einen Sprengstoff erfunden, dessen Wirkung er an einem alten Turm ausprobieren will. Nach Tagelanger Vorbereitung mit dem Oberingenieur in Aschtons Laboratorium unterhält, von dem aus die Sprengung vorgenommen werden soll. Der Oberingenieur macht der Gattin seines Chefs sehr stark den Hof, sie geht sirenenhaft einige Schritte zurück und merkt in ihren verliebten Spiel nicht, dass sie sich verhängnisvoll an elektrischen Leitungen genähert hat. Einen Augenblick später ist das Unglück auch schon geschehen. Der Stromkreis, durch den Sprengung erfolgt, ist von ihr geschlossen worden, ein donnerähnliches Getöse erfüllt die Luft. Venia und der Ingenieur starren einander entsetzt an; dann stürzen sie hinaus an die Unglücksstätte. Schon sieht man den

Toten aus den Trümmern hervor; neben ihm kniet eine mit zerzaistem Haar und ersterbenen Augen, die ihm im Leben einst viel näher stand als die eitle Frau Venia. Die wird schamrot und dann wieder blass und sinkt schluckzend an der Leiche ihres Gatten nieder und fühlt vielleicht zum ersten Mal, dass sie diesen Mann doch mehr geliebt hat, als sie sich eingestehen wollte.